EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.9.2010
KOM(2010) 498 slutlig

2010/0256 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr …/..

om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden

MOTIVERING

1. ANPASSNING TILL FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT (EUF-FÖRDRAGET)

I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) görs klar åtskillnad mellan de befogenheter som i enlighet med artikel 290 delegeras till kommissionen att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter (delegerade akter) och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt, och de befogenheter som kommissionen i enlighet med artikel 291 tilldelas att anta genomförandeakter.

När det gäller delegerade akter delegerar lagstiftaren befogenhet till kommissionen att anta lagstiftningsliknande åtgärder. När det gäller genomförandeakter är situationen en helt annan. Det är medlemsstaterna som i första hand ansvarar för genomförandet av Europeiska unionens rättsligt bindande akter. Om det emellertid krävs enhetliga genomförandevillkor för tillämpningen av en lagstiftningsakt, är det kommissionens uppgift att anta dessa.

Vid anpassningen av förordning (EG) nr 247/2006 till de nya bestämmelserna i fördraget har det gjorts en indelning i delegerade befogenheter och befogenhet att genomföra de bestämmelser som kommissionen antagit genom tillämpning av nämnda förordning (förordning (EG) nr 793/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 247/2006).

Till följd av anpassningen har ett utkast till förslag till omarbetning av förordning (EG) nr 247/2006 utarbetats. Enligt detta utkast ska lagstiftaren ha befogenhet att anta de väsentliga delarna i en särskild ordning för vissa jordbruksprodukter i de yttersta randområdena, vars syfte är att lindra de svårigheter som orsakas av de berörda regionernas läge i unionens yttersta randområden (Posei-ordningen). De allmänna riktlinjerna och de allmänna principerna för denna ordning ska fastställas av lagstiftaren. Lagstiftaren ska således fastställa målen för de åtgärder som vidtas inom denna särskilda ordning och principerna för programplaneringen samt för förenlighet och konsekvens i förhållande till unionens övriga politik. Lagstiftaren ska även fastställa principerna för inrättandet av ett system med licenser och för tillämpningen av påföljder, minskningar och uteslutningar. Vidare ska lagstiftaren föreskriva om en grafisk symbol för Posei.

I enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska lagstiftaren tilldela kommission befogenheten att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar. Genom en delegerad akt får kommissionen således fastställa de kompletterande delar som är nödvändiga för att den ordning som fastställts av lagstiftaren ska fungera väl. Kommissionen ska således genom en delegerad akt anta villkoren för införandet av aktörer i registret över licenser och ska, om det är nödvändigt med hänsyn till den ekonomiska situationen, föreskriva att en säkerhet ska ställas för utfärdandet av licenser (artikel 11.2). Lagstiftaren ska även till kommissionen delegera befogenheten att vidta åtgärder avseende inrättandet av ett förfarande för antagande av ändringar i programmen (artikel 6.3), villkoren för bearbetning (artikel 13.6), villkoren för fastställande av stödbelopp (artiklarna 18.4, 23.3 och 29.4), villkoren för befrielse från importtullar (artikel 26.2), villkoren för rätten att använda den grafiska symbolen (artikel 20.3) och påföljder (artikel 17.2).

Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ha i uppgift att genomföra den ordning som lagstiftaren fastställt. Det förefaller

dock nödvändigt att säkerställa ett enhetligt genomförande av Posei-ordningen i medlemsstaterna för att undvika snedvridning av konkurrensen och diskriminering mellan aktörerna. Lagstiftaren ska därför tilldela kommissionen genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i fördraget, framför allt när det gäller de enhetliga villkor enligt vilka de produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen förs in till, förs ut från och saluförs i de yttersta randområdena (artiklarna 11.3, 13.2a, 13.2b, 13.3, 26.1 och 28.2), de enhetliga villkoren för genomförande av programmen (artiklarna 6.2, 18.3, 20.4 och 29.3) och den allmänna ramen för de kontroller som medlemsstaterna ska tillämpa (artiklarna 7, 12.2 och 17.1).

2. BETYDANDE ÄNDRINGAR

Med beaktande av att rådets förordning (EG) nr 247/2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden har ändrats flera gånger sedan den antogs den 30 januari 2006 föreslås att det görs en omarbetning av den för klarhetens skull.

Dessutom kräver utvecklingen av gemenskapslagstiftningen sedan förordningen antogs och det praktiska genomförandet av förordningen även att vissa bestämmelser ändras och att lagtexten omstruktureras för att bättre anpassa den till hur Posei-ordningen fungerar i verkligheten.

I den nya förordningen anges tydligare vilka huvudsakliga mål som ska uppnås genom de särskilda åtgärderna till förmån för jordbruket i de yttersta randområdena (artikel 2).

Den nya strukturen framhäver den centrala rollen för de särskilda programmen för områden med avlägsen belägenhet och ökaraktär (Poseiprogrammen), vilka hädanefter kommer att utformas på den lämpligaste nivån för respektive yttersta randområde och samordnas av respektive medlemsstat. Poseiprogrammen omfattar två huvuddelar, nämligen en särskild försörjningsordning samt särskilda åtgärder till förmån för lokal produktion (artikel 3).

En del mindre ändringar har gjorts i förordningstexten, särskilt följande:

(1) Förfarandet för att överlämna programmen och ändringar av dem till kommissionen för godkännande har fastställts närmare för att det bättre ska överensstämma med praktiken och för att programmen lättare och mer effektivt ska kunna anpassas till de verkliga kraven i fråga om jordbruket och försörjningen med nödvändiga produkter till de yttersta randområdena (artikel 6).

(2) I artikel 10 fastställs det att den särskilda försörjningsordningen för respektive region ska utformas med hänsyn till den lokala jordbruksproduktionen, vars utveckling inte får begränsas av ett alltför högt stöd till försörjningen avseende produkter som även produceras lokalt. Denna bestämmelse anses vara nödvändig för att säkerställa de båda Posei-instrumentens förenlighet med varandra.

(3) Möjligheten att återsända produkter som bearbetats lokalt med användning av basprodukter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen utan att återbetala stödet, vilken varit begränsad till produkter som återsänts från Azorerna till Madeira eller tvärtom och från Madeira till Kanarieöarna eller tvärtom, utvidgas till att även omfatta de franska utomeuropeiska departementen (artikel 13.2 e).

(4) För att säkerställa en god budgetförvaltning ska medlemsstaterna i sina program infoga en förteckning över de stöd som utgör direktstöd (artikel 18.2 d).

(5) Det ska även anges hur stödbeloppen för åtgärderna till förmån för lokal jordbruksproduktion fastställts, vilket tidigare inte krävts enligt den grundläggande rättsakten (artikel 18.2 e och f).

(6) Det finansiella anslaget för varje nationellt program motsvarar det som har fastställts för budgetåret 2011 och det därpå följande året. Taket för finansiering av den särskilda försörjningsordningen för Frankrike och Portugal har däremot höjts med 20 % (artikel 29.3) med beaktande av slutsatserna i den första rapporten om inverkan av Poseireformen år 2006. Denna rapport överlämnades till Europaparlamentet och rådet under 2010.

Varken finansieringskällorna eller gemenskapsstödets nivå ändras genom den nya förordningen.

2010/0256 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr …/..

av den …

om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 första stycket och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag[1],

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[3],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[4], och

av följande skäl:

(1) Genom rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden[5] antogs särskilda åtgärder på jordbruksområdet för att lindra svårigheterna till följd av den exceptionella situationen för unionens yttersta randområden, vilka anges i artikel 349 i fördraget. Dessa åtgärder genomförs genom stödprogram för varje randområde som är nödvändiga för att försörja randområdena med jordbruksprodukter. Till följd av de nya ändringar som måste införas till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande är det nödvändigt att upphäva förordning (EG) nr 247/2006 och ersätta den med en ny rättsakt.

(2) De huvudsakliga målen för ordningen till förmån för unionens yttersta randområden bör fastställas.

---

1 EUT C …, s. .
2 EUT C …, s. .
3 EUT C …, s. .
4 EUT C …, s. .
5 EUT L 42, 14.2.2006, s. 1.

(3) Innehållet i de särskilda programmen för områden med avlägsen belägenhet och ökaraktär (nedan kallade *Poseiprogrammen*) bör fastställas. Genom tillämpning av subsidiaritetsprincipen bör dessa program upprättas av de berörda medlemsstaterna på lämpligaste geografiska nivå och överlämnas av medlemsstaterna till kommissionen för godkännande.

(4) För att göra det lättare att förverkliga målen för ordningen till förmån för unionens yttersta randområden bör åtgärderna inom Poseiprogrammen garantera såväl försörjningen med jordbruksprodukter som bevarandet och utvecklingen av den lokala jordbruksproduktionen. Programplaneringen bör ske närmare de berörda regionerna och strategin med partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna bör tillämpas systematiskt.

(5) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och den flexibilitet som kännetecknar den programplaneringsstrategi som tillämpas för ordningen till förmån för de yttersta randområdena, kan de myndigheter som medlemsstaten utsett föreslå ändringar av programmet för att anpassa det till verkligheten i de yttersta randområdena. Enligt samma anda bör förfarandet för ändring av programmen anpassas till hur relevanta olika slag av ändringar är.

(6) För att garantera försörjningen med nödvändiga jordbruksprodukter till de yttersta randområdena och minska de merkostnader som uppstår till följd av de berörda regionernas läge i unionens yttersta randområden bör en särskild försörjningsordning införas. De yttersta randområdenas speciella geografiska läge medför merkostnader för transport vid försörjningen med vissa produkter som är nödvändiga som livsmedel, för bearbetning eller som insatsvaror inom jordbruket. Andra objektiva faktorer i samband med regionernas läge i unionens yttersta randområden, särskilt deras ökaraktär och begränsade jordbruksarealer, innebär dessutom ytterligare begränsningar för aktörer och producenter i de yttersta randområdena och skapar stora svårigheter för deras verksamhet. Dessa svårigheter kan lindras genom att sänka priset på ovannämnda basprodukter.

(7) För detta ändamål bör genom undantag från artikel 28 i fördraget importen av vissa jordbruksprodukter från tredjeland befrias från tillämpliga importtullar. För att hänsyn ska kunna tas till produkternas ursprung och den tullbehandling som de omfattas av enligt de unionsrättsliga bestämmelserna, bör de produkter som varit föremål för aktiv förädling eller tullagring i unionens tullområde likställas med direktimporterade produkter för beviljandet av förmåner enligt den särskilda försörjningsordningen.

(8) För att man effektivt ska kunna uppnå målet att sänka priserna i de yttersta randområdena och lindra de merkostnader som uppstår till följd av deras läge i unionens yttersta randområden, men samtidigt bibehålla unionsprodukternas konkurrenskraft, bör stöd beviljas för leverans av unionsprodukter till de yttersta randområdena. Vid fastställandet av stöden bör hänsyn tas till merkostnaderna för transport till de yttersta randområdena och de priser som gäller vid export till tredjeländer samt, när det gäller insatsvaror i jordbruket eller produkter avsedda för bearbetning, till merkostnader på grund av regionernas läge i unionens yttersta randområden, särskilt deras ökaraktär och ringa storlek.

(9) För att undvika spekulation som kan skada slutanvändarna i de yttersta randområdena bör det fastställas att endast produkter av god, sund och marknadsmässig kvalitet får omfattas av den särskilda försörjningsordningen.

(10) Det bör fastställas regler för ordningens funktion, särskilt om inrättandet av ett register över aktörer och ett system för licenser som bygger på de licenser som avses i artiklarna 130 och 161 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”)[6].

(11) För övervakning av de insatser som omfattas av den särskilda försörjningsordningen krävs administrativa kontroller vid import eller införsel av de berörda produkterna till de yttersta randområdena samt vid export eller utförsel av dem från dessa områden. För att försörjningsordningens mål ska anses vara uppnådda, bör de ekonomiska fördelarna med ordningen få återverkningar på produktionskostnaderna samt leda till prissänkningar ända fram till slutarvändarstadiet. Fördelar bör således beviljas endast på villkor att de får effektiva återverkningar och nödvändiga kontroller bör genomföras.

(12) Eftersom de kvantiteter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen är begränsade till de yttersta randområdenas försörjningsbehov, skapar systemet inga störningar på den inre marknaden. Den särskilda försörjningsordningens ekonomiska fördelar bör inte heller leda till omläggning av handeln med de berörda produkterna. Det är därför lämpligt att förbjuda sändning eller export av dessa produkter från de yttersta randområdena. Sändning eller export av berörda produkter bör däremot vara tillåten, när den ekonomiska fördel som följer av den särskilda försörjningsordningen har betalats tillbaka.

(13) När det gäller bearbetade produkter bör handel vara tillåten mellan de yttersta randområdena, i syfte att möjliggöra handel mellan dem. Hänsyn bör också tas till den regionala handeln samt den traditionella exporten eller sändningarna med den övriga unionen eller med tredjeländer, och därför bör sådan export av bearbetade produkter som svarar mot traditionella handelsflöden tillåtas för alla dessa regioner. Det är i klarhetssyfte lämpligt att fastställa en referensperiod för fastställandet av traditionellt exporterade eller avsända kvantiteter.

(14) Lämpliga åtgärder bör vidtas för en nödvändig omstrukturering av sockerbearbetningssektorn på Azorerna. En viss produktions- och bearbetningsnivå måste säkerställas, om sockersektorn på Azorerna ska vara livskraftig, vilket bör beaktas i dessa åtgärder. Mot denna bakgrund bör sändningarna av socker från Azorerna till den övriga unionen även i fortsättningen undantagsvis tillåtas att överskrida de traditionella flödena under en tid begränsad till fem år och med en gradvis årlig minskning av maximikvantiteterna. Eftersom de kvantiteter som får återsändas kommer att vara proportionella och begränsade till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa den lokala sockerproduktionens och sockerbearbetningens livskraft, kommer den tillfälliga sändningen av socker från Azorerna inte att påverka unionens inre marknad negativt.

---

[6] EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

(15) När det gäller utomkvotssocker för Azorernas, Madeiras och Kanarieöarnas försörjning, bör ordningen för befrielse från importtullar fortsätta att tillämpas. Vidare bör Azorerna beviljas befrielse från importtullar för rårörsocker inom ramen för den prognostiserade försörjningsbalansen.

(16) Kanarieöarna har hittills inom ramen för den särskilda försörjningsordningen försörjts med skummjölkspulver med vegetabiliska fetter med KN-nummer 1901 90 99 avsett för industriell beredning. Försörjningen med denna produkt, som traditionellt ingår i den lokala kosthållningen, bör tillåtas fortsätta.

(17) Eftersom ris är en av basvarorna i kosthållningen i det franska utomeuropeiska departementet Réunion, som inte producerar tillräckligt med ris för att täcka de lokala behoven, bör importen av denna produkt till Réunion även i fortsättningen vara befriad från alla importtullar.

(18) Unionens politik till förmån för de yttersta randområdenas lokala produktion har berört en mångfald produkter och åtgärder till förmån för produktion, saluföring eller bearbetning av dessa. Åtgärderna har visat sig vara effektiva och har säkerställt jordbruksverksamhetens fortlevnad och utveckling. Unionen måste därför fortsätta att stödja denna produktion, som är av grundläggande betydelse för den miljömässiga, sociala och ekonomiska jämvikten i de yttersta randområdena. Erfarenheten har visat att i likhet med politiken för landsbygdsutveckling kan ett stärkt partnerskap med lokala myndigheter göra det lättare att på ett mer riktat vis få grepp om de berörda regionernas särskilda problem. Det är därför viktigt att via Poseiprogrammen fortsätta att stödja den lokala produktionen.

(19) För att stödja saluföringen av produkter från de yttersta randområdena bör ett stöd inrättas för saluföring av dessa produkter utanför produktionsregionen.

(20) Det bör fastställas vilka uppgifter som minst måste lämnas i Poseiprogrammen avseende åtgärderna till förmån för lokal jordbruksproduktion. Programmen bör framför allt innehålla en beskrivning av läget, den föreslagna strategin, målen och åtgärderna. Vidare bör principer fastställas för att säkerställa konsekvens mellan dessa åtgärder och unionens politik inom andra områden i syfte att undvika eventuell oförenlighet och överlappning av stöd.

(21) Poseiprogrammen kan även, med avseende på programmens genomförande, omfatta åtgärder för att finansiera studier, demonstrationsprojekt, utbildning och tekniskt stöd.

(22) Jordbruksproducenterna i de yttersta randområdena bör uppmuntras att leverera kvalitetsprodukter och saluföringen av dessa produkter bör stödjas. För detta ändamål kan det vara lämpligt att använda unionens grafiska symbol.

(23) Vissa jordbruksföretag eller bearbetnings- och saluföringsföretag i de yttersta randområdena uppvisar allvarliga strukturella brister, vilket leder till särskilda svårigheter. I artiklarna 26.2 och 28.2 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska

jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)[7] föreskrivs därför mer förmånliga stödnivåer för vissa slag av investeringar i de yttersta randområdena.

(24) Enligt artikel 27.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 är de yttersta randområdena undantagna från den begränsning av stödet till skogsbruket som föreskrivs i artikel 20 b ii i den förordningen.

(25) I artikel 39.4 och bilaga I till förordning (EG) nr 1698/2005 fastställs de högsta årliga stödbelopp som kan beviljas för miljövänligt jordbruk. Med hänsyn till den särskilda miljösituationen i vissa områden med mycket känsliga betesmarker på Azorerna och för att bevara landskapet och jordbruksmarkens traditionella karaktär, särskilt terrassodlingarna på Madeira, bör det vara möjligt att höja dessa belopp till upp till det dubbla för vissa fastställda åtgärder.

(26) Undantag från kommissionens fasta politik att inte tillåta statligt driftsstöd inom produktion, bearbetning och saluföring av de jordbruksprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget får beviljas för att mildra de särskilda begränsningarna för jordbruksproduktionen i de yttersta randområdena till följd av de berörda regionernas läge i unionens yttersta randområden, särskilt deras avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter.

(27) Jordbruksproduktionen i de yttersta randområdena har särskilda växtskyddsproblem, som hänger samman med klimatförhållandena och de otillräckliga bekämpningsåtgärder som hittills satts in. Det bör därför genomföras program för bekämpning av skadliga organismer, även genom biologiska metoder. Ett ekonomiskt stöd från unionen för genomförandet av programmen bör fastställas.

(28) Det är av största ekonomiska och miljömässiga intresse att bevara vinodlingarna, som är den mest spridda odlingen på Madeira och Kanarieöarna och är mycket viktig för Azorerna. Varken nedläggningsbidrag eller marknadsmekanismer i enlighet med förordning (EG) nr 1234/2007 bör tillämpas som stöd till produktionen i dessa områden, förutom krisdestillation, som bör kunna tillämpas på Kanarieöarna vid exceptionella störningar av marknaden som en följd av kvalitetsproblem. Tekniska och socioekonomiska svårigheter har hindrat en total omställning inom fastställda tidsgränser för de arealer som på Madeira och Azorerna är planterade med sådana hybriddruvssorter som är förbjudna enligt förordning (EG) nr 1234/2007. Det vin som produceras på dessa vinodlingar är avsett endast för traditionell lokal konsumtion.

(29) Omstruktureringen av mjölksektorn har ännu inte avslutats på Azorerna. I syfte att ta hänsyn till Azorernas stora beroende av mjölkproduktionen och andra svårigheter knutna till ögruppens läge i de yttersta randområdena och avsaknaden av en bärkraftig ersättningsproduktion, är det nödvändigt att behålla undantagen från vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007 om en överskottsavgift för mjölk och mjölkprodukter.

(30) Stödet till komjölksproduktionen på Madeira och det franska utomeuropeiska departementet Réunion har inte räckt till för att upprätthålla jämvikten mellan intern och extern försörjning, bland annat på grund av de stora strukturella svårigheter som

[7] EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

sektorn lider av och dess bristande kapacitet att svara positivt på nya ekonomiska förutsättningar. Därför bör produktionen av rekonstituerad UHT-mjölk framställd av skummjölkpulver med ursprung i unionen vara tillåten också i fortsättningen, så att den lokala konsumtionen kan täckas i större utsträckning. För att konsumenten ska få korrekt information bör det införas en skyldighet att på märkningen ange med vilken metod den UHT-behandlade mjölken har framställts.

(31) Behovet av att behålla den lokala mjölkproduktionen genom ett incitament gör det berättigat att inte tillämpa förordning (EG) nr 1234/2007 för de franska utomeuropeiska departementen och Madeira. Detta undantag bör för Madeiras del fastställas till högst 4 000 ton.

(32) Den traditionella verksamheten inom djuruppfödningen bör stödjas. I syfte att fylla de lokala konsumtionsbehoven i de franska utomeuropeiska departementen och på Madeira bör det, på vissa villkor och inom ramen för en årlig högsta gräns, vara tillåtet att från tredjeländer tullfritt importera handjur av nötkreatur för uppfödning.

(33) Den möjlighet att överföra bidragsrätter för am- och dikor från fastlandet till Azorerna som Portugal beviljats genom rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare[8] bör förlängas och detta instrument bör anpassas till stödordningen för de yttersta randområdena.

(34) Tobaksodlingen är historiskt sett mycket viktig på Kanarieöarna. Ur ekonomisk synvinkel är tobaksförädlingen fortfarande en av regionens viktigaste industriverksamheter. Ur social synvinkel är denna odling mycket arbetskraftsintensiv och rör framför allt småbrukare. Den är dock inte tillräckligt vinstbringande och riskerar att försvinna. För närvarande är tobaksproduktionen begränsad till en liten areal på ön La Palma med hantverksmässig framställning av cigarrer. Därför bör Spanien tillåtas att fortsätta att bevilja ett stöd som kompletterar unionens stöd, så att det blir möjligt att bevara denna traditionella odling och den hantverksverksamhet som den utgör grunden för. För att Kanarieöarna ska kunna behålla sin industriella tillverkning av tobaksvaror, bör dessutom fortsatt befrielse från importtullar beviljas för import av råtobak och delvis förädlad tobak, motsvarande en årlig kvantitet på högst 20 000 ton stripad råtobak.

(35) Genomförandet av denna förordning får inte inverka negativt på den särskilda stödnivå som de yttersta randområdena hittills har omfattats av. För genomförandet av nödvändiga åtgärder måste medlemsstaterna därför ha tillgång till belopp motsvarande det stöd som redan beviljats av unionen inom ramen för förordning (EG) nr 247/2006.

(36) Sedan 2006 har behovet av basprodukter ökat i vissa av de yttersta randområdena, särskilt Azorerna och de franska utomeuropeiska departementen, på grund av djurbeståndens utveckling och det demografiska trycket. Den del av budgeten som medlemsstaterna kan använda för den särskilda försörjningsordningen för de berörda regionerna bör därför ökas.

[8] EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

(37) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget för att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning. Det bör fastställas inom vilka områden denna befogenhet ska kunna utövas samt vilka villkor som ska gälla för delegeringen.

(38) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av Posei-ordningen i medlemsstaterna och undvika snedvridningar av konkurrensen eller diskriminering mellan aktörer bör kommissionen ha befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291.2 i fördraget. Kommissionen bör därför anförtros genomförandebefogenheter i enlighet med nämnda bestämmelse, särskilt när det gäller enhetliga villkor för införsel, utförsel och saluföring i de yttersta randområdena av produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen, enhetliga villkor för genomförandet av programmen samt minimikrav för de kontroller som medlemsstaterna ska tillämpa.

(39) [Skälet rör det föreskrivande förfarandet med kontroll. Kompletteras efter antagandet av förordningen om kontrollmekanismer enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget, som för närvarande behandlas i Europaparlamentet och rådet.]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning antas särskilda åtgärder på jordbruksområdet för att för de regioner som anges i artikel 349 i fördraget, nedan kallade *de yttersta randområdena*, lindra svårigheterna till följd av deras läge i unionens yttersta randområde, särskilt deras avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter.

Artikel 2

Mål

1. De särskilda åtgärder som avses i artikel 1 ska bidra till att uppnå följande mål:

   a) Garantera de yttersta randområdenas försörjning med produkter som är nödvändiga som livsmedel, för bearbetning eller som insatsvaror inom jordbruket genom att lindra de merkostnader som uppstår till följd av de berörda regionernas läge i unionens yttersta randområde.

   b) Bevara och utveckla jordbruksverksamheten i de yttersta randområdena, inbegripet produktionen, bearbetningen och saluföringen av lokala produkter.

2. De mål som anges i punkt 1 ska genomföras genom de åtgärder som anges i kapitlen III, IV och V.

KAPITEL II

POSEIPROGRAMMEN

Artikel 3

Upprättandet av Poseiprogrammen

1. De åtgärder som avses i artikel 1 ska för varje yttersta randområde fastställas genom ett särskilt program för områden med avlägsen belägenhet och ökaraktär, nedan kallade *Poseiprogram*, som ska omfatta

   a) en särskild försörjningsordning i enlighet med kapitel III, och

   b) särskilda åtgärder till förmån för lokal jordbruksproduktion i enlighet med kapitel IV.

2. Poseiprogrammet ska upprättas på den geografiska nivå som den berörda medlemsstaten bedömer vara lämpligast. Det ska utarbetas av de behöriga myndigheter som utsetts av nämnda medlemsstat, vilka efter samråd med behöriga myndigheter och organisationer på lämplig geografisk nivå ska överlämna det till kommissionen för godkännande i enlighet med artikel 6.

3. En medlemsstat får lägga fram endast ett Poseiprogram för sina yttersta randområden.

Artikel 4

Förenlighet och konsekvens

1. De åtgärder som vidtas inom ramen för Poseiprogrammen måste vara förenliga med unionsrätten samt konsekventa i förhållande till unionens politik inom andra områden och de åtgärder som vidtas i enlighet med denna.

2. Det måste säkerställas att de åtgärder som vidtas inom ramen för Poseiprogrammen är konsekventa i förhållande till de åtgärder som genomförs via den gemensamma jordbrukspolitikens övriga instrument, särskilt avseende den gemensamma organisationen av marknaderna, landsbygdsutveckling, produktkvalitet samt djur- och miljöskydd.

   Ingen åtgärd enligt denna förordning får finansieras

   a) som kompletterande stöd till de bidrags- och stödordningar som införts inom ramen för en gemensam organisation av marknaden, utom om det föreligger undantagsbehov som kan motiveras enligt objektiva kriterier,

b) som stöd till forskningsprojekt, åtgärder i syfte att stödja forskningsprojekt eller åtgärder som berättigar till finansiering från unionen i enlighet med rådets beslut 2009/470/EG[9],

c) som stöd till åtgärder inom ramen för tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1698/2005.

Artikel 5

Programmens innehåll

Varje Poseiprogram ska innehålla följande:

a) En tidsplan över genomförandet av åtgärderna och en allmän vägledande årlig finansieringsöversikt med en sammanfattning av de resurser som kommer att anslås.

b) Belägg för förenlighet och konsekvens mellan de olika programåtgärderna samt fastställande av de kriterier och kvantitativa indikatorer som kommer att användas vid övervakning och utvärdering.

c) Bestämmelser som syftar till att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av programmen, bland annat vad gäller offentlighet, övervakning och utvärdering samt fastställande av kvantitativa indikatorer för utvärderingen.

d) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som är ansvariga för programgenomförandet samt om associerade myndigheter eller organ och socioekonomiska partner på lämplig nivå, tillsammans med resultaten av genomförda samråd.

Artikel 6

Godkännande och ändring av programmen

1. Medlemsstaterna ska för kommissionen lägga fram ett förslag till Poseiprogram inom ramen för det finansiella anslag som anges i artikel 29.2 och 29.3.

   Förslaget till program ska omfatta ett förslag till prognostiserad försörjningsbalans med uppgift om produkter, deras kvantitet och beloppen för stödet till försörjningen från unionen samt ett utkast till stödprogrammet till förmån för lokal produktion.

   Kommissionen ska utvärdera de Poseiprogram som föreslagits och genom en genomförandeakt besluta om godkännande av dem.

2. På grundval av den årliga bedömningen av genomförandet av åtgärderna i Poseiprogrammen får medlemsstaterna lämna förslag till kommissionen om ändringar av programmen inom ramen för det finansiella anslag som anges i artikel 29.2 och 29.3, för att bättre anpassa dem till kraven i de yttersta randområdena

[9] EUT L 155, 18.6.2009, s. 30.

och den föreslagna strategin. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta enhetliga bestämmelser om hur förslagen om ändring av program ska läggas fram.

3. För att beakta de olika slag av ändringar som föreslås och den tidsfrist inom vilken de ska vidtas ska kommissionen genom en delegerad akt fastställa förfarandet för godkännande av ändringar.

Artikel 7

Kontroller och övervakning

Medlemsstaterna ska verkställa kontrollen genom administrativa kontroller och kontroller på plats. För att säkerställa en enhetlig tillämpning ska kommissionen genom en genomförandeakt anta minimikrav för de kontroller som medlemsstaterna ska tillämpa.

Kommissionen ska genom en genomförandeakt även anta förfaranden samt fysiska och ekonomiska indikatorer för att säkerställa en effektiv övervakning av genomförandet av programmen.

KAPITEL III

SÄRSKILD FÖRSÖRJNINGSORDNING

Artikel 8

Prognostiserad försörjningsbalans

1. Härmed inrättas en särskild försörjningsordning för de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget och som i de yttersta randområdena är nödvändiga som livsmedel eller för tillverkning av andra produkter eller som insatsvaror i jordbruket.

2. Den berörda medlemsstaten ska på den geografiska nivå som den bedömer vara lämpligast upprätta en prognostiserad försörjningsbalans för att för varje yttersta randområde kvantifiera de årliga försörjningsbehoven avseende de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget.

   En separat prognos kan göras för att bedöma bearbetnings- och förpackningsindustrins behov av produkter för den lokala marknaden, för traditionella sändningar till resten av unionen och för export till tredjeländer inom ramen för regional handel i den mening som avses i artikel 13.3 eller inom ramen för traditionell handel.

Artikel 9

Stödordningen

1. Inom ramen för de kvantiteter som fastställs enligt den prognostiserade försörjningsbalansen ska ingen tull tillämpas vid import till de yttersta randområdena av sådana produkter som kommer direkt från tredjeländer och omfattas av den särskilda försörjningsordningen.

   För tillämpningen av detta kapitel ska de produkter som undergått aktiv förädling eller tullagring i unionens tullområde anses vara direktimporterade från tredjeländer.

2. För att tillgodose de behov som med beaktande av pris och kvalitet fastställts i enlighet med artikel 8.2 och samtidigt se till att den del av försörjningen som kommer från unionen bibehålls, ska ett stöd beviljas för försörjning av de yttersta randområdena med produkter som förvaras i offentliga lager till följd av unionens interventionsåtgärder eller som finns tillgängliga på unionsmarknaden.

   Stödbeloppet ska fastställas för varje berörd produkttyp med hänsyn till merkostnaderna för transport till de yttersta randområdena och till de priser som tillämpas vid export till tredjeländer samt, för produkter avsedda för bearbetning eller insatsvaror i jordbruket, till andra merkostnader till följd av regionernas läge i gemenskapens yttersta randområden, särskilt deras ökaraktär och ringa storlek.

3. Stöd ska inte beviljas för försörjning med produkter som redan omfattas av den särskilda försörjningsordningen i ett annat av de yttersta randområdena.

4. Endast produkter av god, sund och marknadsmässig kvalitet ska omfattas av den särskilda försörjningsordningen.

Artikel 10

Genomförande

Den särskilda försörjningsordningen ska genomföras med särskild hänsyn till

a) de yttersta randområdenas särskilda behov och, för produkter avsedda för bearbetning eller insatsvaror i jordbruket, kvalitetskraven,

b) handelsströmmarna med den övriga unionen,

c) den ekonomiska aspekten av det föreslagna stödet,

d) kravet, i förekommande fall, att möjligheterna till utveckling av den lokala produktionen inte får hindras.

Artikel 11

Licenser

1. Befrielse från importtullar eller stöd inom ramen för den särskilda försörjningsordningen ska beviljas mot uppvisande av en licens.

   Licenser ska endast utfärdas till aktörer som är inskrivna i ett register som förs av de behöriga myndigheterna.

   Licenser får inte överlåtas.

2. För att garantera att aktörerna fullständigt kan utöva sina rättigheter att delta i den särskilda försörjningsordningen ska kommissionen genom en delegerad akt fastställa villkoren för inskrivning av aktörerna i registret och, om nödvändigt, föreskriva att en säkerhet ska ställas för utfärdandet av licenser.

3. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta alla de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel i medlemsstaterna, särskilt när det gäller genomförandet av licenssystemet, med undantag för ställande av en säkerhet för licenser, och aktörernas åtaganden vid inskrivningen.

Artikel 12

Förmånen ska komma slutanvändaren till godo

1. Den särskilda försörjningsordningen ska tillämpas under förutsättning att den ekonomiska fördel som följer av befrielsen från importtullar eller av stöd faktiskt kommer slutanvändaren till godo; slutanvändaren kan, beroende på omständigheterna, vara konsumenten när det rör sig om produkter avsedda för direkt konsumtion, det sista bearbetnings- eller förpackningsföretaget när det rör sig om produkter avsedda för bearbetning eller förpackning, eller jordbrukaren när det rör sig om produkter som används som foder eller insatsvaror i jordbruket.

2. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 1 ska kommissionen genom en genomförandeakt anta tillämpningsföreskrifter för den och framför allt fastställa villkor för medlemsstaternas kontroll av att fördelen faktiskt kommer slutanvändaren till godo.

Artikel 13

Export till tredjeländer och sändningar till övriga unionen

1. De produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen får inte exporteras till tredjeländer eller sändas till den övriga unionen annat än på enhetliga villkor för erläggande av importtullar eller återbetalning av stöd som erhållits enligt artikel 9, vilka ska fastställas av kommissionen genom en genomförandeakt.

Vid export till tredjeländer av produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen krävs ingen licens.

Första stycket ska inte tillämpas på handeln mellan de franska utomeuropeiska departementen.

2. Punkt 1 första stycket ska inte gälla sådana produkter som bearbetas i de yttersta randområdena med användning av produkter som omfattats av den särskilda försörjningsordningen och

a) som exporteras till tredjeländer eller sänds till övriga unionen inom ramen för de kvantiteter som motsvarar traditionella sändningar och traditionell export; dessa kvantiteter ska fastställas av kommissionen genom en genomförandeakt på grundval av genomsnittet för sändningarna eller exporten under åren 1989, 1990 och 1991,

b) som exporteras till tredjeländer inom ramen för regional handel med iakttagande av de destinationer och villkor som fastställs av kommissionen genom en genomförandeakt,

c) som sänds från Azorerna till Madeira eller tvärtom,

d) som sänds från Madeira till Kanarieöarna eller tvärtom,

e) som sänds mellan de franska utomeuropeiska departementen.

Inget bidrag ska beviljas vid export av produkter enligt första stycket a och b.

Vid export till tredjeländer av produkter enligt första stycket a och b krävs ingen licens.

3. I detta kapitel avses med *regional handel* den handel som bedrivs mellan å ena sidan de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna och Madeira samt Kanarieöarna, och å andra sidan de tredjeländer som fastställs av kommissionen genom en genomförandeakt.

4. Sådana produkter som har omfattats av den särskilda försörjningsordningen och som levereras till de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, samt är avsedda som proviant på fartyg och flygplan, ska anses ha konsumerats lokalt.

5. Genom undantag från punkt 2 första stycket a får följande maximikvantiteter socker (KN-nummer 1701) varje år, under en period på fem år, sändas från Azorerna till den övriga unionen:

– 2011: 3 000 ton.

– 2012: 2 500 ton.

– 2013: 2 000 ton.

– 2014: 1 500 ton.

– 2015: 1 000 ton.

6. Kommissionen ska genom en delegerad akt fastställa de villkor som bearbetning som kan leda till traditionell export eller regional handel ska uppfylla för att vid regional eller traditionell handel åtnjuta fördelarna med den särskilda försörjningsordningen.

Artikel 14

Socker

1. Under den period som avses i artikel 204.2 och 204.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska följande socker som producerats utöver den kvot som avses i artikel 61 i den förordningen befrias från importtullar inom ramen för den prognostiserade försörjningsbalans som avses i artikel 8 i denna förordning:

   a) Socker som införs för att konsumeras på Madeira eller Kanarieöarna i form av vitsocker med KN-nummer 1701.

   b) Socker som raffineras och konsumeras på Azorerna i form av råsocker med KN-nummer 1701 12 10 (råsocker av betsocker).

2. De kvantiteter som avses i punkt 1 får, för raffinering och inom ramen för den prognostiserade försörjningsbalansen, på Azorerna kompletteras med råsocker med KN-nummer 1701 11 10 (rårörsocker).

   För Azorernas råsockerförsörjning ska behoven bedömas med hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen av sockerbetor. De kvantiteter som omfattas av försörjningsordningen ska fastställas så att den totala årliga sockervolym som raffineras på Azorerna inte överstiger 10 000 ton.

Artikel 15

Skummjölkspulver

Genom undantag från artikel 8 får Kanarieöarna fortsätta försörjningen med skummjölkspulver med KN-nummer 1901 90 99 (skummjölkspulver med vegetabiliska fetter) avsett för industriell beredning med högst 800 ton per år. Det stöd som utbetalas av unionen för försörjningen med denna produkt får inte överskrida 210 EUR per ton och ska ligga inom den gräns som avses i artikel 29. Denna produkt ska endast vara avsedd för lokal konsumtion.

Artikel 16

Import av ris till Réunion

Ingen tull ska tas ut vid import till det franska utomeuropeiska departementet Réunion av produkter med KN-numren 1006 10, 1006 20 och 1006 40 00 avsedda att konsumeras där.

Artikel 17

Kontroller och påföljder

1. De produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen ska genomgå administrativ kontroll vid import eller införsel till de yttersta randområdena samt vid export eller sändning från dessa områden.

   För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna bestämmelse ska kommissionen genom en genomförandeakt anta minimikrav för de kontroller som medlemsstaterna ska tillämpa.

2. Om en aktör underlåter att fullgöra sina åtaganden enligt artikel 11, ska den förmån som beviljats licensinnehavaren, utom i fall av force majeure eller exceptionella väderförhållanden, krävas tillbaka och aktören ska tillfälligt eller permanent strykas ur registret, beroende på hur allvarlig försummelsen är.

   För att säkerställa att de aktörer som deltar i ordningen fullgör sina skyldigheter ska kommissionen genom en delegerad akt fastställa nödvändiga villkor för tillämpningen av första stycket och för behandlingen av nya licensansökningar från aktörerna.

KAPITEL IV

ÅTGÄRDER FÖR LOKAL JORDBRUKSPRODUKTION

Artikel 18

Åtgärder

1. Poseiprogrammen ska innehålla de särskilda åtgärder till förmån för lokal jordbruksproduktion inom tillämpningsområdet för tredje delen avdelning III i fördraget som krävs för att garantera kontinuitet och utveckling för den lokala jordbruksproduktionen i alla de yttersta randområdena.

2. Den del av programmet som avser åtgärder till förmån för lokal jordbruksproduktion ska innehålla minst följande:

   a) En kvantifierad beskrivning av situationen inom den berörda jordbruksproduktionen med beaktande av tillgängliga utvärderingsresultat, vilken visar skillnader, brister och potential i fråga om utvecklingen, vilka ekonomiska medel som avsatts och de huvudsakliga resultaten av åtgärder som tidigare vidtagits.

   b) En beskrivning av föreslagen strategi, prioriteringar och kvantifierade allmänna och operativa mål samt en uppskattning av de konsekvenser som förväntas på det ekonomiska och sociala planet samt i fråga om miljö och sysselsättning.

c) En beskrivning av planerade åtgärder, framför allt stödordningar för genomförande av åtgärderna samt eventuella uppgifter om behoven i fråga om studier, demonstrationsprojekt och insatser för utbildning och tekniskt stöd knutna till förberedandet, genomförandet och anpassningen av de berörda åtgärderna.

d) En förteckning över de stöd som utgör direktstöd i den mening som avses i artikel 2 d i förordning (EG) nr 73/2009.

e) Villkoren för beviljande av stöd, berörda produkter och volymer.

f) Det stödbelopp som fastställts för varje åtgärd eller verksamhet i syfte att uppnå ett eller flera av målen för programmet.

3. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta enhetliga villkor för utbetalning av de stöd som avses i punkt 2.

4. Programmet får omfatta stödåtgärder för produktion, bearbetning eller saluföring av jordbruksprodukter från de yttersta randområdena.

Varje åtgärd kan delas in i insatser. För varje insats ska åtminstone följande fastställas i programmet:

a) Stödmottagare.

b) Villkor för stödberättigande.

c) Individuellt stöd.

d) Högsta tillåtna stöd.

För att stödja saluföringen av produkter utanför produktionsregionen ska kommissionen genom en delegerad akt anta villkoren för fastställande av det stödbelopp som kan beviljas för saluföring och de maximikvantiteter för vilka stöd kan erhållas.

Artikel 19

Kontroller och återbetalning av felaktigt utbetalda belopp

1. Kontrollen av de åtgärder som avses i detta kapitel ska verkställas i form av administrativa kontroller och kontroller på plats.

2. Vid felaktig utbetalning ska den berörda mottagaren vara skyldig att återbetala det aktuella beloppet. Artikel 80 i kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009[10] ska gälla i tillämpliga delar.

[10] EUT L 316, 2.12.2009, s. 65.

KAPITEL V

KOMPLETTERANDE ÅTGÄRDER

Artikel 20

Grafisk symbol

1. En grafisk symbol ska införas i syfte att öka kunskapen om och konsumtionen av obearbetade och bearbetade jordbruksprodukter av hög kvalitet som är specifika för de yttersta randområdena.

2. Villkoren för att få använda den grafiska symbol som avses i punkt 1 ska föreslås av de berörda branschorganisationerna. De nationella myndigheterna ska tillsammans med sitt yttrande vidarebefordra förslagen till kommissionen.

   Utnyttjandet av symbolen ska kontrolleras av en offentlig myndighet eller ett offentligt organ som godkänts av de behöriga nationella myndigheterna.

3. I syfte att öka kunskapen om obearbetade och bearbetade jordbruksprodukter av hög kvalitet från de yttersta randområdena och uppmuntra konsumtionen av dem ska kommissionen genom en delegerad akt fastställa villkoren för utövande av rätten att utnyttja den grafiska symbolen samt villkoren för återgivning och utnyttjande av den.

4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska kommissionen genom en genomförandeakt anta bestämmelser för tillämpningen av den grafiska symbolen samt minimikrav för de kontroller och den övervakning som medlemsstaterna ska genomföra.

Artikel 21

Utveckling av landsbygden

1. Genom undantag från artikel 39.4 i förordning (EG) nr 1698/2005 får de högsta årliga belopp som kan beviljas i form av unionsstöd enligt bilaga I till den förordningen höjas till upp till det dubbla för åtgärden för att skydda sjöarna på Azorerna samt för åtgärden för att bevara landskapet och jordbruksmarkens traditionella karaktär samt de stenmurar som stöttar terrasserna på Madeira.

2. De åtgärder som planeras i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska i förekommande fall beskrivas inom ramen för de program för dessa regioner som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 1698/2005.

Artikel 22

Statligt stöd

1. För de jordbruksprodukter som finns upptagna i bilaga I till fördraget och omfattas av artiklarna 107, 108 och 109 i detta får kommissionen, i enlighet med artikel 108 i fördraget, tillåta driftsstöd för produktion, bearbetning och saluföring för att mildra de särskilda begränsningarna för jordbruksproduktionen i de yttersta randområdena till följd av de berörda regionernas avlägsna belägenhet, ökaraktär och andra begränsningar som är knutna till deras läge i unionens yttersta randområde.

2. Medlemsstaterna får bevilja kompletterande finansiering för genomförandet av Poseiprogrammen. I detta fall ska det statliga stödet anmälas av medlemsstaterna till kommissionen och godkännas av denna såsom en del av programmet i enlighet med denna förordning. Stöd som anmäls enligt ovan ska betraktas som anmält i den mening som avses i artikel 108.3 första meningen i fördraget.

3. Frankrike får bevilja statligt stöd till sockersektorn i landets yttersta randområden med upp till 90 miljoner euro per regleringsår.

   Frankrike ska inom trettio dagar från och med varje regleringsårs utgång underrätta kommissionen om storleken på det statliga stöd som faktiskt beviljats.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 i denna artikel och genom undantag från artikel 180 första stycket i förordning (EG) nr 1234/2007 och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1184/2006[11] ska artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget inte gälla utbetalningar som medlemsstaterna gör i enlighet med denna förordning med stöd av kapitel IV, punkt 3 i denna artikel och artiklarna 23 och 27 i denna förordning.

Artikel 23

Fytosanitära program

1. Frankrike och Portugal ska för kommissionen lägga fram program för bekämpning av organismer som är skadliga för växter eller växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen respektive på Azorerna och Madeira. I programmen ska särskilt anges vilka mål som ska uppnås, vilka åtgärder som ska vidtas samt deras varaktighet och kostnad. De program som läggs fram i enlighet med denna artikel ska inte avse skyddsåtgärder för bananer.

2. Unionen ska bidra till finansieringen av program enligt punkt 1 på grundval av en teknisk analys av situationen i de berörda regionerna.

3. För genomförandet av programmen ska kommissionen genom en delegerad akt fastställa unionens ekonomiska bidrag enligt punkt 2, de åtgärder som berättigar till unionsstöd och stödbeloppet.

---

[11] EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.

Det ekonomiska bidraget får täcka upp till 60 % av de stödberättigande kostnaderna i de franska utomeuropeiska departementen och upp till 75 % av de stödberättigande kostnaderna på Azorerna och Madeira. Utbetalning ska ske på grundval av handlingar som tillhandahålls av Frankrike och Portugal. Kommissionen kan vid behov inleda utredningar, som ska utföras för dess räkning av sådana experter som avses i artikel 21 i rådets direktiv 2000/29/EG[12].

Artikel 24

Vin

1. De åtgärder som avses i artiklarna 103v, 103w, 103x och 182a i förordning (EG) nr 1234/2007 ska inte gälla för Azorerna och Madeira.

2. Genom undantag från artikel 120a.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1234/2007 ska det vara tillåtet att använda druvor som skördats i regionerna Azorerna och Madeira från de vinstockssorter som avses under b i det stycket för framställning av vin som måste bli kvar inom dessa regioner.

   Portugal ska gradvis avveckla vinodlingar med de vinstockssorter som avses i artikel 120a.2 andra stycket b i förordning (EG) nr 1234/2007, i förekommande fall med det stöd som avses i artikel 103q i den förordningen.

3. De åtgärder som avses i artiklarna 103v, 103w och 103y i förordning (EG) nr 1234/2007 ska inte gälla för Kanarieöarna.

Artikel 25

Mjölk

1. För fördelning av överskottsavgiften i enlighet med artikel 79 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska endast producenter enligt artikel 65 c i den förordningen som är etablerade och producerar på Azorerna samt säljer kvantiteter som överskrider deras kvot, ökad med den procentsats som avses i tredje stycket i denna punkt, anses ha bidragit till överskridandet.

   Överskottsavgiften ska betalas för sådana kvantiteter som överskrider kvoten ökad med den procentsats som avses i tredje stycket efter omfördelning, mellan alla de producenter enligt artikel 65 c i förordning (EG) nr 1234/2007 som är etablerade och producerar på Azorerna och i proportion till den kvot som var och en av producenterna förfogar över, av de oanvända kvantiteterna inom den marginal som uppstått på grund av ökningen.

   Den procentsats som avses i första stycket ska motsvara förhållandet mellan kvantiteterna på 23 000 ton från och med regleringsåret 2005/2006 och summan av de disponibla referenskvantiteterna på varje jordbruksföretag den 31 mars 2010. Den

[12] EGT L 4, 7.1.2000, s. 11.

ska tillämpas endast för den kvot som är disponibel på jordbruksföretaget den 31 mars 2010.

2. De salufördа kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalenter som överskrider kvoten, men som efter den omfördelning som avses i punkt 1 tredje stycket ligger inom den procentsats som anges i nämnda punkt, ska inte tas med vid beräkningen av huruvida Portugal eventuellt överskridit sin kvot, vilken ska fastställas i enlighet med artikel 66 i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Den överskottsavgift för producenter av mjölk som föreskrivs i förordning (EG) nr 1234/2007 ska inte tillämpas för de franska utomeuropeiska departementen och, inom ramen för en lokal produktion på högst 4 000 ton mjölk, inte heller för Madeira.

4. Genom undantag från artikel 114.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska Madeira och det franska utomeuropeiska departementet Réunion ha tillåtelse att inom ramen för de lokala konsumtionsbehoven producera rekonstituerad UHT-mjölk framställd av skummjölkspulver med ursprung i unionen, i den mån denna åtgärd inte hindrar insamling och avsättning av lokalt producerad mjölk. Denna produkt ska endast användas för lokal konsumtion.

Den metod genom vilken UHT-behandlad mjölk har framställts ska tydligt anges på märkningen.

Artikel 26

Uppfödning

1. Till dess att det lokala beståndet av unga nötkreatur av hankön har blivit tillräckligt stort för att garantera den lokala köttproduktionens fortlevnad och utveckling i de franska utomeuropeiska departementen och på Madeira, ska det vara möjligt att importera nötkreatur med ursprung i tredjeländer för uppfödning och konsumtion i de franska utomeuropeiska departementen och på Madeira utan att importtullarna i Gemensamma tulltaxan tillämpas. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta nödvändiga åtgärder för tillämpningen av detta stycke och framför allt bestämmelser om befrielse från importtullar för unga nötkreatur av hankön i de franska utomeuropeiska departementen och på Madeira.

Artiklarna 12 och 13.1 ska tillämpas på djur som omfattas av tullbefrielse enligt första stycket i denna punkt.

2. Det antal djur som omfattas av tullbefrielse enligt punkt 1 ska fastställas i Poseiprogrammen, när importbehovet är motiverat med hänsyn till den lokala produktionens utveckling. Dessa djur ska först och främst vara avsedda för producenter som innehar minst 50 % göddjur av lokalt ursprung.

För att beakta de lokala särdragen hos nötköttssektorn ska kommissionen genom en delegerad akt anta villkoren för befrielse från importtullar.

3. Vid tillämpning av artiklarna 52 och 53.1 i förordning (EG) nr 73/2009 får Portugal sänka de nationella taken för berättigande till får- och getbidrag och am- och

dikobidrag. I detta fall ska motsvarande belopp, genom en genomförandeakt som antas av kommissionen, föras över från de tak som fastställts med tillämpning av artiklarna 52 och 53.1 i förordning (EG) nr 73/2009 till det finansiella anslag som avses i artikel 29.2 andra strecksatsen i denna förordning.

Artikel 27

Statligt stöd till tobaksproduktion

Spanien ska bemyndigas att bevilja Kanarieöarna produktionsstöd för tobak. Stödet får inte leda till diskriminering mellan producenter i övärlden.

Stödbeloppet får inte överskrida 2 980,62 euro per ton. Tilläggsstödet får beviljas för högst 10 ton per år.

Artikel 28

Tullbefrielse för tobak

1. Ingen tull ska tillämpas vid direktimport till Kanarieöarna av råtobak och delvis förädlad tobak vilken omfattas av

   (a) KN-nummer 2401, och

   (b) undernumren

   – 2401 10 ostripad råtobak,

   – 2401 20 helt eller delvis stripad råtobak,

   – ex 2401 20 täckblad för cigarrer, emballerade, i rullar för tillverkning av tobak,

   – 2401 30 tobaksavfall,

   – ex 2402 10 cigarrer som saknar täckblad,

   – ex 2403 10 röktobak (färdig blandning av tobak för tillverkning av cigaretter, cigariller och cigarrer),

   – ex 2403 91 ”homogeniserad” eller ”rekonstituerad” tobak, även presenterad i blad eller band, stripad eller ej,

   – ex 2403 99 expanderad tobak.

   Den tullbefrielse som föreskrivs i första stycket ska beviljas mot uppvisande av en licens enligt artikel 11.

   Tullbefrielse ska tillämpas på de produkter som anges i första stycket och som är avsedda att bearbetas på Kanarieöarna till produkter som är färdiga att röka, inom ramen för en årlig importkvantitet på 20 000 ton stripad råtobak.

2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta nödvändiga åtgärder för tillämpningen av punkt 1 och framför allt bestämmelser om befrielse från importtullar vid import av tobak till Kanarieöarna.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 29

Finansiella anslag

1. Med undantag av de åtgärder som avses i artikel 21 ska de åtgärder som fastställs i denna förordning utgöra interventioner i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna i den mening som avses i artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 1290/2005[13].

2. För varje räkenskapsår ska unionen finansiera de åtgärder som föreskrivs i kapitlen III och IV med högst följande årliga belopp:

   – För de franska utomeuropeiska departementen: 278,41 miljoner euro.

   – För Azorerna och Madeira: 106,21 miljoner euro.

   – För Kanarieöarna: 268,42 miljoner euro.

3. De belopp som anslås för varje räkenskapsår för att finansiera de åtgärder som föreskrivs i kapitel III får inte överstiga följande belopp:

   – För de franska utomeuropeiska departementen: 24,8 miljoner euro.

   – För Azorerna och Madeira: 21,2 miljoner euro.

   – För Kanarieöarna: 72,7 miljoner euro.

   Kommissionen ska genom en genomförandeakt fastställa enhetliga villkor för hur medlemsstaterna får ändra fördelningen av de medel som varje år anslås för de olika produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen.

4. För att säkerställa skäliga och proportionerliga anslag för åtgärder för finansiering av studier, demonstrationsprojekt, utbildning och tekniskt stöd ska kommissionen genom en delegerad akt fastställa ett årligt maximibelopp som får anslås för dessa åtgärder.

---

[13] EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Nationella åtgärder

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna förordning iakttas, särskilt när det gäller kontrollåtgärder och administrativa påföljder, och ska underrätta kommissionen om de vidtagna åtgärderna.

Artikel 31

Meddelanden och rapporter

1. Medlemsstaterna ska senast den 15 februari varje år meddela kommissionen hur stor del av de anslag som tilldelats dem som de under det följande året avser att använda för genomförandet av den prognostiserade försörjningsbalansen och för var och en av åtgärderna för främjande av den lokala jordbruksproduktion som omfattas av Poseiprogrammen.

2. Medlemsstaterna ska senast den 31 juli varje år lämna in en rapport till kommissionen om genomförandet under det föregående året av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning.

3. Senast den 30 juni 2015 och därefter vart femte år ska kommissionen överlämna en allmän rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse för verkningarna av de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning, inbegripet inom banansektorn, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag.

Artikel 32

Kommissionens befogenheter

När kommissionen tilldelas befogenheter ska den handla i enlighet med förfarandet i artikel 33 när det rör sig om delegerade akter och i enlighet med förfarandet i artikel 34 när det rör sig om genomförandeakter.

Artikel 33

Delegerade akter

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i denna förordning ska ges till kommissionen för obestämd tid.

Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

2. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska underrätta den andra lagstiftaren och kommissionen senast en månad innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och skälen för detta.

Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med en månad.

Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten, eller om både Europaparlamentet och rådet före detta datum har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända, ska den träda i kraft den dag som anges i den.

Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 34

Genomförandeakter – kommittéförfarande

[Kompletteras efter antagandet av förordningen om kontrollmekanismer enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget, som för närvarande behandlas i Europaparlamentet och rådet.]

Artikel 35

Upphävande

Förordning (EG) nr 247/2006 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 36

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den […] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

[Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i […] den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 247/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 8
Artikel 3.1 och 3.2	Artikel 9.1 och 9.2
	Artikel 9.3
	Artikel 9.4
Artikel 3.3	Artikel 10
Artikel 3.4	Artikel 12
Artikel 4.1 och 4.2	Artikel 13.1 och 13.2
	Artikel 13.3
	Artikel 13.4
Artikel 4.3	Artikel 13.5
Artikel 5	Artikel 14
Artikel 6	Artikel 15
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8 sista meningen	Artikel 11
Artikel 9.1 och artikel 10	Artikel 18.1
Artikel 9.2 och 9.3	Artikel 3
Artikel 11	Artikel 4
Artikel 12 a, b och c	Artikel 18.2 a, b och c
Artikel 12 d, e, f och g	Artikel 5
Artikel 13	Artikel 7
Artikel 14	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 25
Artikel 20	Artikel 26
Artikel 21	Artikel 27
Artikel 22	Artikel 28
Artikel 23	Artikel 29

Artikel 24	Artikel 6
Artikel 27	Artikel 30
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	Artikel 35
Artikel 33	Artikel 36